

- รติกร อินานันท์. (2552). การพัฒนาการจัดประสบการณ์การเรียนรู้การเคลื่อนไหวและจังหวะโดยใช้การสอนแบบสาธิตการประยุกต์ใช้ท่ารำมวยโบราณที่มีต่อพัฒนาการของนักเรียนชั้นอนุบาล 2. ปรินญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วีระวัฒน์ ปันนิตามัย. (2542). การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง. ปรินญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมชาย จักรพันธุ์. (2549). สุขภาพจิตไทย. กรุงเทพฯ: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข.
- สุนันทา แดงนางษ์. (2550). ผลการใช้โปรแกรมการจัดกิจกรรมการเคลื่อนไหวและจังหวะ ประกอบดนตรีที่มีต่อพัฒนาการด้านร่างกายและอารมณ์ของนักเรียนระดับปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรมหาบัณฑิต หลักสูตรและการสอน มหาลัยราชภัฏจันทรเกษม.
- อัมพวัน ศรีหรั่งไพโรจน์. (2550). ผลการจัดกิจกรรมเคลื่อนไหวและจังหวะที่มีต่อความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กปฐมวัย โรงเรียนวัดเกษมศาราม จังหวัดนครปฐมวัย. ปรินญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- _____. (2545). เซาว์อารมณ์ดีซึ่ความสำคัญในชีวิต. วารสารการแนะแนวและจิตวิทยาการศึกษา. 14(10).
- E. Derman & Kamal, M. (1999). *Risk*. 12. (Vol 1, January 1999) pp.82-85.
- Goleman, D. (1995). *Working with Emotional Intelligence*. New York: Bantam Books.
- Piaget, J. & Inhelder, B. (1969). *The Psychology of of Child*. New York: Weaver Helen, Basic Books.